

'Steady teamwork'

ZONDER ECHT GOED TE SPELEN, EINDIGDE HET MANNENTEAM IN HET WK ALS ZEVENDE. EN DAT WAS NOG ALTIJD DE EEN NA BESTE PRESTATIE OOIIT.

TEKST: JAN KEES VAN DER VELDEN

FOTO'S: GOLFSUPPORT.NL

Twee jaar geleden werd Oranje in Zuid-Afrika even verrassend als verdiend wereldkampioen. En dat gebeurde vooral omdat Wil Besseling subliem speelde en Joost Luiten op onnavolgbare wijze finishte: birdie-eagle-birdie-birdie-birdie. Een achterstand van vijf slagen werd goedge maakt en Nederland won in Stellenbosch met twee strokes voor sprong op Canada en drie op Amerika.

De magische prestaties in Zuid-Afrika konden in het Australische Adelaide niet worden herhaald. Probleem was dat noch Floris de Vries, noch Reinier Saxton, noch Richard Kind laag kon gaan. En dat heb je in een team-

De Eisenhower Trophy is het laatste amateurtoernooi van Richard Kind.

Het Nederlandse team, vlnr Chris van der Velde, Richard Kind, Gordon Machielsen (achter) Floris de Vries, Reinier Saxton en Jeroen Stevens.

Iedereen is blij met de eagle van Reinier Saxton.

wedstrijd met per ronde twee meetellende scores nodig. In het - officieuze - individuele klassement (in 2006 gewonnen door Wil Besseling en met een negende plaats voor Joost Luiten) was Floris de Vries met een dertigste plaats de beste Nederlander - op veertien slagen van de Amerikaanse nummer een Rickie Fowler.

Reinier Saxton eindigde als 37ste, Richard Kind - in zijn laatste optreden als amateur - als 51ste.

'Steady teamwork', schreef Jeroen Stevens in Standplaats Adelaide, zijn openhartige bijdragen op www.ngf.nl. En zo was het ook. Omdat er niet geweldig, maar wel heel degelijk werd gespeeld, behaalde het mannenteam het op een na beste resultaat ooit in de vijftigjarige geschiedenis van de strijd om de Eisenhower Trophy.

Het was ook de vierde top-10-plaats van Oranje. Naast de overwinning in 2006 waren er achtste plaatsen in zowel 2002 (Vancouver) als 2004 (Parijs).

'De verschillen in de top-15 waren klein', aldus captain Gordon Machielsen. 'We eindigden de laatste dag sterk.'

Het winnende Schotse team poseert met de Eisenhower Trophy.

EINDSTAND EISENHOWER TROPHY 2008

Royal Adelaide GC (par-73)

The Grange GC (par-72)

1.	Schotland	136-137-140-147=560 (-20)
2.	Amerika	136-137-144-152=569
3.	Zweden	142-140-139-153=574
4.	Frankrijk	139-148-141-147=575
	Italië	147-141-138-149=575
6.	Australië	147-137-141-153=578
7.	Nederland	145-142-142-150=579
	Spanje	145-141-140-153=579
9.	Canada	146-144-142-148=580
	Argentinië	151-135-146-148=580

DE TOP-10-PLAATSEN VAN ORANJE

Jaar	Plaats	Team
2006	1	Wil Besseling, Joost Luiten, Tim Sluiter
2008	7	Richard Kind, Reinier Saxton, Floris de Vries
1994	8	Robert-Jan Derksen, Jeroen Germes, Maarten Lafeber en Michael Vogel
1992	9	Willem Oege Goslings, Rolf Muntz, Bart Nolte, Michael Vogel

De hoger gelegen greens van de Grange GC zijn keihard.

Hadden we dat niet gedaan, dan was Nederland twaalfde geworden.'

'Het is zoals Jeroen heeft geschreven: het was steady. Geen van de spelers heeft echt een keer kunnen vlammen. Dat heb je in een kampioenschap als dit echt nodig. Was dat wel gebeurd, dan hadden we zo goed als zeker een podiumplaats behaald.'

Nieuw team

Machielsen: 'Vergeet ook niet dat dit weer een geheel nieuw team was. Maar dat is een beetje het lot van de huidige golffederaties. Nog niet heel lang geleden was het vrij normaal als goede spelers aan twee, drie WK's meedeelden. Nu is het zo dat Nederland in 2010 in Argentinië weer drie anders jongens aan de start zal brengen.'

'Het was wel opvallend hoe goed de Europese landen hebben gepresteerd. En dat op banen waar we eigenlijk in het nadeel waren. Dat de Schotten het WK wonnen, was in die zin niet verrassend, omdat ze tijdens het ELTK de strokeplaykwalificatie met overmacht wonnen. Maar om nog maar eens aan te geven hoe klein de verschillen in Europa tegenwoordig zijn: Ierland werd deze zomer Europees kampioen, maar eindigde in Australië als 22ste...'

Floris de Vries was met een dertigste plaats de beste Nederlander.

